47ste jaar. — Nr 60. Zaterdag 19 Mei 1900

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franc* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, n' 37-39, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week **6** franks per jaar
Twee » » 5 » »
Een » » 4 » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **1 25** centmes per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

WETGEVENDE KIEZINGEN

TONGEREN, DEN 19e MEI 1900.

DE POSTRIJDER zal **aanstaanden VRIJDAG** in plaats van ZATERDAG verschijnen.

Alle mededeelingen, advertentiën, enz., tot dit nummer bestemd, moeten **ten laatste** **woensdag aanstaande** ter onze bureele besteld worden.

Bericht aan de kiezers.

Leest dit met de grootste aandacht.

Een geheel nieuw kiesstelsel zal voor de eerste maal den 27 Mei aanstaande in voege treden.

Voornaamste bepalingen dezer nieuwe wet :

1) Zijn *alleen GELDIG* de kiesbriefjes waarop de kiezer slechts **een puntje** *zwart* gemaakt heeft.

2) Om te stemmen voor de *geheele lijst* der drie uitgaande katholieke volksvertegenwoordigers, is het genoeg het **wit** puntje **zwart** te maken *BOVEN* den naam van M HELLEPUTTE. Zoo doende stemt men voor MM. HELLEPUTTE, DESMAISIÈRES en GIELEN.

Om te stemmen voor de drie uitgaande katholieke senateurs, moet de kiezer enkel het **wit** puntje **zwart** maken *BOVEN* den naam van den heer graaf DE BORCHGRAVE D'ALTENA. Deze stemming is *geldig* voor de drie uitgaande senateurs, MM. Graaf DE BORCHGRAVE D'ALTENA, Baron WETTNALL en Graaf DE GRUNNE.

3) Zijn *NIETIG* al de kiesbriefjes waarop *meer dan één* wit puntje zwart gemaakt geweest is.

4) Vroeger mocht de kiezer stemmen voor verschillige lijsten ; *nu niet meer*. Aldus, bij die *MEER dan EENMAAL* stempelt op hetzelfde briefje, maakt *vrijwillig* een **nietig** briefje.

KATHOLIEKEN

der beide arrondissementen Tongeren en Maeseyck,

ALLEN, als één man, zult gij STEMMEN BOVEN *de katholieke verzoeningslijst* in het vakje geplaatst **boven** den naam van M. HELLEPUTTE.

Onder nummer 1,

Alzoo zult gij ten zelven tijd **stemmen** voor onze drie achtbare uittredende volksvertegenwoordigers :

MM. Helleputte, Desmaisières, Gielen.

ALEA JACTA EST!

De teerling is geworpen ! Dank aan de walgelijke gevoelens welke die eenige zeldzame vreemdelingen bezielen die in onze goede stad het syndikaat van den haat en de wederwraak uitmaken, is de broederstrijd definitievelijk in ons arrondissement aangevuurd.

De schismocraten hebben het eene na het andere al de verzoeningsvoorstellen geweigerd, welke onze vrienden hun aangeboden hebben.

De vrede, de eendracht, daar bekommeren onze scheurmakers zich hoegenaamd niet mede. Wat maakt het hun dat de katholieke meerderheid en het katholiek ministerie vallen ? Als hunne zucht naar haat en wederwraak maar voldoening krijge ; meer verlangen zij niet !

Hoe schoon, hoe edel, en vooral hoe christelijk !

Maar wat bekreunen onze schismocraten zich met zulke gevoelens ? Spreekt hen liever van haat en wederwraak ; daar zijn zij meester in.

∴

In eenen brief

in datum 4 Mei, wij weten niet door wien opgesteld maar goedzakkig door den dissidenten kandidaat onderteekend en gezonden tot de achtbare Heeren Helleputte en Desmaisières, staat te lezen : « *Daar de aanbiedingslijsten voor den 15 Mei moeten gereed zijn, heb ik de eer u met mijn voornemen in kennis te stellen, onderwijl het nog tijd is.* »

Het geldt hier dat voorstel, onmogelijk in de praktijk uit te voeren — omdat het tegenstrijdig met de wet is — waarvan wij in ons laatste nummer gesproken hebben.

Kan men uit deze woorden niet besluiten dat — volgens de gedachte van den dissidenten kandidaat — zijne aanbiedingslijst enkel moest neergelegd worden den 15 Mei, laatsten dag van het door de wet toegestane tijdstip ?

Hij verklaarde overigens plechtig het volgende : « Het is nog tijd, zegt hij, er gevolg aan te geven, ook zal hij wachten tot den laatsten dag om zijne kandidatuur officieel neer te leggen, in » hoop dat zijne katholieke mededingers dit » eenig middel aannemen om met zekerheid eene » liberale kandidatuur te bestrijden. »

Maar ziedaar dat onze vrienden, bezield met gevoelens van grenzelooze zelfopoffering, een voorstel doen dat allergunstig aan den dissidenten kandidaat was.

Voorzeker hadde de uitvoering van dit voorstel een droeven naklank in de beide arrondissementen Tongeren en Maeseyck na zich gesleept. Doch, zulk hield onze vrienden niet tegen ; zij waren bereid tot de grootste zelfopofferingen ten einde — kost wat kost — den broederoorlog te vermijden, die ons arrondissement bedreigde.

Onze schismocraten krijgen kennis van dit al te edelmoedig voorstel.

∴

Wat doen onze schismocraten,

ten einde de toepassing van dit laatste verzoeningsvoorstel te kunnen verijdelen ?

In plaats van den dinsdag 15 af te wachten om hunne voorstellingslijst neer te leggen, zooals hun kandidaat het in zijnen brief van den 7 geschreven had, doen zij ze aanbieden den maandag 14 ten einde alle verzoeningsvoorstel wat onze vrienden nog genegen zouden zijn te doen, in den wind te slaan ! Verliest zulks niet uit het oog, kiezers der arrondissementen Tongeren en Maeseyck, en zegt ons van welken kant men de onverzoenbare twistzoekers, en van welken kant men de echte en verknochte katholieken vindt, tot alle zelfopofferingen, zelf de zwaarste, gereed, ten einde vrede en eendracht in onze gelederen te handhaven.

Daar de dissidente kandidatuur den maandag 14 aangeboden werd, bleef er aan onze vrienden niets anders over dan 's anderendaags, dinsdag 15, hunne lijst neer te leggen.

En zulks gebeurde.

∴

Vooraleer ons voor goed

in den broederstrijd te wagen, die nu bepaald in ons arrondissement gaat gevoerd worden, dank den onverzoenbaren haat onzer scheurmakers, betaamt het de verantwoordelijkheden vast te stellen : want deze verantwoordelijkheden zijn verschrikkelijk, ja, afgrijselijk. Wij hebben reeds de gelegenheid gehad het te zeggen en nogmaals roepen wij het luid uit : De persoon van den dissidenten kandidaat is hoegenaamd voor niets in de droevige gebeurtenissen die zich in ons arrondissement ontrollen.

Hij is enkel een blind werktuig in de handen van eenige vreemde schismocraten, die niet weten van wat hout pijlen maken, en die hunne belangen, hunnen haat, hunne wederwraak, boven de verhevenste belangen van Godsdienst en Vaderland stellen. Voor den dissidenten kandidaat stemmen, is niet eene stemming ten gunste van zijnen persoon uitdrukken, maar veel eerder een blijk van aanmoediging geven aan dat gediskwalificeerd syndikaat dat, niet te vrede rampen op het gebied der provinciale en gemeentekiezingen teweeg gebracht te hebben, thans bezig is de katholieke partij en gansch het belgische land in den afgrond te storten. De persoon van den dissidenten kandidaat is vreemd aan den strijd, juist gelijk hij vreemd is aan dien ellendigen en zouteloozen rimram welke zijn inblazer hem zoo goedzakkig doet onderteekenen.

De kiezers zullen dit punt niet uit het oog verliezen.

∴

Vrienden lezers,

hebt gij ooit rijpelijk gedacht op de schrikwekkende verantwoordelijkheid, met dewelke onze zeldzame haat- en wederwraakdorstigen, zich willekeurig het geweten laden ?

Ingevolge de toepassing der nieuwe kieswet, gesteund op het stelsel der E. V. zal de katholieke meerderheid in de Kamer, zoo zij blijft bestaan, zeer klein zijn : misschien vier, misschien twee stemmen.

En welk zal het onvermijdelijk gevolg der dissidente kandidatuur te Tongeren zijn ?

Hare eigene voorstaanders weten heel goed dat haar eene onmetelijke buis te wachten staat. Doch, de stemmen welke zij zal bekomen zullen ontnomen worden aan de eenige katholieke verzoeningslijst : Helleputte, Desmaisières, Gielen.

Bijgevolg zullen wij zien : *De kiezing van eenen liberaal verzekerd te Tongeren, twee stemmen verloren voor het katholiek gouvernement ; zijnen heel waarschijnlijken val, en zijne vervanging door een liberaal-radikaal ministerie, in den aard van het ministerie Van Humbeeck, onzaliger gedachtenis.*

Vrienden lezers, begrijpt gij zoogezegde katholieken die hun geweten met zulk eene ijzingwekkende verantwoordelijkheid durven beladen ? Wel is waar, onder die haat- en wederwraakdorstigen zij er bekeerlingen, die gisteren aanbaden hetgeen zij heden verbranden !

∴

En de middelen

welke zij in het werk stellen ten einde poeier in de oogen der kiezers te gooiën en hunnen kandidaat doen op te slikken !

Nooit, tijdens onze hevigste kieswerstelingen, tusschen katholieken en liberalen, zijn wij getuigen geweest van zulke grove en gemeene aanrandingen als er geslingerd werden en er heden nog geslingerd worden naar het hoofd van onzen geëerbiedigden senator, van onze achtbare volksvertegenwoordigers, van verknochte provinciale raadsheeren der kantons Loon en Tongeren, als ook van de deftigste families onzer stad.

Geldt het integendeel liberalen aan te randen. *Silence dans les rangs.* Men zwijgt als een karpel.

∴

Wij houden er aan

het te bevestigen, tot de eer onzer katholieke bevolkingen, die hatelijke aantijgingen vinden geenen den minsten weerklank in het kiezerskorps. De aanrandingen onzer schismocraten kunnen onze achtbare kandidaten niet bereiken. Integendeel, zij strekken hen tot eer. Gansch de schande ervan valt terug op hunne naamlooze schrijvers

∴

Wij behoeven niet

onze polemiek tot zulk punt te verdederen. Wij hebben voor ons het recht, de goede zaak. Het kiezerskorps blijft kalm en waardig en laat zich hoegenaamd niet ophitsen door de gemeene handelswijze onzer schismocraten. Niemand dan de opruiers is opgeruid. Zij behooren immers niet tot de onzen, diegenen die over twee jaren kennis met Monder Justicia maakten, wegens hunne heldendaden tijdens de kiezingen.

∴

En nu vragen wij het u,

vriend lezer, in de diepe oprechtheid onzer godsdienstige overtuigingen en onzer katholieke overtuigingen. Hebt gij het recht — voor de eene of de andere reden, welk het ook zou mogen zijn — voor den dissidenten kandidaat te stemmen ? Onder oogpunt van den eindelijken uitslag, bestaat er een verschil tusschen de stem aan den dissident en de stem aan de liberalen gegeven ? En op die vragen antwoorden wij luid : Neen, — onder oogpunt van den eindelijken uitslag, — bestaat er hoegenaamd geen verschil, tusschen die twee wijzen van stemmen.

Beide ontvremen stemmen aan de eenige katholieke verzoeningslijst, Helleputte, Desmaisières, Gielen ; beide zullen voor gevolg hebben eenen liberaal te doen kiezen, de katholieke meerderheid van twee stemmen te verminderen, misschien het ministerie omver te werpen en het land, met gebonden armen en voeten, aan de dwingelandij der zegevierende vrijmetselarij prijs te geven.

∴

Katholieke kiezers

der arrondissementen Tongeren en Maeseyck ! Gij zult uw geweten niet willen bezoedelen met de verantwoordelijkheid de katholieke meerderheid en het katholiek gouvernement omver te werpen !

Herinnert u uw schitterend verledene : heft de oogen omhoog naar het glorierijk katholieke vaandel en den 27 Mei zult gij allen, hand in hand, ten strijde trekken onder den kreet : Voor God en Vaderland ! Allen, gelijk een man, zult gij stemmen boven de eenige katholieke verzoeningslijst

HELLEPUTTE
DESMAISIÈRES
GIELEN

BOVEN den naam van den Achtbaren Heer

Helleputte.

ONDER NUMMER 1.

SEDERT eene ZOOGEZEGDE katholieke drukpers

haat en tweedracht in de gelederen der katholieke partij gezaaid heeft, hebben wij niet opgehouden het liberaal gevaar aan te toonen, dat dreigend tegen ons opkomt, ingevolge de aanbieding der dissidente kandidatuur.

Anderen, die hunnen dorst naar haat en wederwraak boven de verhevenste belangen van Godsdienst en Vaderland stellen, hebben niettegenstaande hunnen noodlottigen veldtocht met meer razernij dan ooit voortgezet.

Voorzeker maken wij den dissident niet verantwoordelijk voor de onheilen welke het staande houden zijner kandidatuur op ons dierbaar vaderland kan doen neerstorten, juist gelijk wij hem niet verantwoordelijk maken voor de ontleende proza welke hij ons wekelijks toestuurt en welke hij zoo goedzakkig onderteekent, zonder zich zelf af te vragen wat zij behelst.

Wij hebben het reeds gezegd en wij zullen nogmaals de gelegenheid hebben het te herhalen : De dissidente kandidaat is enkel een blind werktuig in de handen dier eenige zeldzame vreemdelingen, die in onze goede stad het syndikaat van den haat en der wederwraak uitmaken.

Sinds drie maanden voert dit syndikaat eenen woesten strijd tegen onze achtbare uittrende volksvertegenwoordigers : MM. HELLEPUTTE, DESMAISIÈRES en GIELEN.

Alle middelen — zelfs de walgelijkste — zijn goed voor onze schismocraten, voor het oogenblik dat zij hun geschikt schijnen om die uitmuntende katholieke kandidaten in de oogen van het kiezerskorps te verkleinen.

't Is overigens verlorene moeite. De grove aanvallen dier menschen kunnen onze achtbare kandidaten niet bereiken.

Weken lang, hebben wij die aanvallen onbeantwoord laten voorbijgaan. Indien wij er sedert eenige weken op antwoorden, is het enkel omdat wij er toe gedwongen zijn.

Het walgt ons te moeten pennetwisten met menschen die maar een wapen bezigen : grove onbeleefdheden en gemeene persoonlijke aantijgingen.

Het kiezerskorps zal ons deze hulde brengen dat, in den pijnlijken strijd dien wij te voeren hebben, wij steeds gebleven zijn, in de palen der gematigheid en der waardigheid die overeenstemmen met de verdediging der verhevenste en rechtvaardigste politieke denkbeelden.

Doch, indien ondanks al onzen goeden wil om de bespreking in de grenzen der hoffelijkheid te behouden, de razende en persoonlijke toon der visschers in troebel water ons dwingt onze polemiek een weinig snediger te maken, zullen onze schismocraten het zich alleen te wijten hebben.

Dien dag, zal het publiek zich den buik vasthouden, en er zal getier en tandengeknetter ontstaan in een klein, zeer klein kringentje.

En gij zult het gewild hebben, o vreemde schismocraten !

Kiezers, opgelet !

Op welke manier ook, dat de kiezer stemme, hij heeft maar ÉÉN ENKEL middel om zijne stem voor DRIE kandidaten uit te drukken ; dat is :

Stemmen **boven** *de lijst Helleputte-Desmaisières-Gielen.*

Overal elders kan zijne stem maar voor ÉÉNEN ENKELEN kandidaat nuttig zijn.

KATHOLIEKEN !

Niet PANACHEEREN !

Wat is PANACHEEREN ?

PANACHEEREN *is stemmen voor kandidaten van de verschillige lijsten, bijvoorbeeld, stemmen voor katholieke kandidaten en liberale of roode of dissidente kandidaten.*

Wie PANACHEERT maakt zijn stembrief **ongeldig**.... *OPGEPAST DUS !*

Daarom uit voorzichtigheid, wijst allen voorkeur voor dezen of genen kandidaat van de hand, en **stemt BOVEN aan de lijst**, in andere woorden, MAAKT HET *WIT* PUNTJE *ZWART* VAN 'T ZWART VIERKANT DAT **BOVEN** AAN DE LIJST DER KATHOLIEKE KANDIDATEN IS GEPLAATST.

Goed begrepen : alleenlijk gestemd aan 'T HOOFD DER LIJST van de katholieke kandidaten *zoowel op den rooskleurigen als op den witten stembrief.*

Geen grooter onheil kan ons Vaderland treffen dan de val van ons katholiek ministerie en zijne vervanging door een liberaal-socialistisch ministerie.

KIEZERS, denkt er wel op !

Zij worden stapel zot !

Onze schismocraten schreeuwen :

« *Wij hopen niet dat M Helleputte van het* » *stof is waar men de ministers van maakt* » *ik hoop dat hij die schitterende hoedanig-* » *niet bezit.* »

Het gansche katholieke land brengt hulde aan de uitstekende hoedanigheden welke in zoo hooge mate den achtbaren kandidaat kenmerken, wiens naam boven op onze verzoeningslijst voorkomt.

Zijne plaats in het ministerie is reeds aangeduid.

De katholieke kiezers der arrondissementer Tongeren en Maeseyck achten zich gelukkig en fier hunne stemmen aan zulk een uitstekende, aan zulk eene invloedrijke personaliteit te kunnen gunnen.

Onze schismocraten alleen zijn van een ander gedacht ; zij willen niet van eene uitstekende personaliteit, van eenen aanstaanden minister hooren.

Tweedracht, haat, wederwraak, ziedaar wat hunnen ganschen gezichteinder uitmaakt.

Nu, goesting is koop. *De gustibus non disputandum*, gelijk men in het latijn zegt.

Hoe langer hoe schooner !

Nu verwijten onze schismocraten ons dat wij officieele benoemingen mede deelen, vooraleer zij in het Staatsblad verschijnen !

Wij zijn niet alleen in dat geval en wij denken dat alle min of meer wel ingelichte bladen het zelfde doen.

Onze schismocraten zelven geneeren zich niet, als de gelegenheid er zich van opdoet, ons zulke inlichtingen te ontleenen.

Doch, dat zijn altegaar maar kleinigheden : l'enfance de l'art, les bagatelles de la porte, zooals de Franschman zegt.

Ziehier wat sterker, veel sterker is :

Dat is, in extenso, eene redevoering mede te deelen, daags ervoren dat zij in de Kamer moest uitgesproken worden !

Om zulke toeren te zien, moet men bij onze schismocraten komen !

EEN ZEER BELANGRIJK PUNT

op hetwelk de kiezers hunne ernstigste aandacht moeten vestigen, is het volgende :

De dissidente kandidaat staat ALLEEN op zijne lijst.

Van eenen anderen kant heeft de kiezer het recht **drie** volksvertegenwoordigers te noemen en de wet VERBIEDT hem MEER dan **een** puntje ZWART te maken.

Door voor den dissidenten kandidaat te stemmen, verwaarloost dus de kiezer willekeurig TWEE DERDEN van zijn recht.

Bijgevolg, noch gestemd BOVEN *den naam van den dissidenten kandidaat, noch gestemd* ACHTER *den naam van den eenen of den anderen kandidaat.*

Allen zult gij het **wit punt ZWART maken** dat zich bevindt **boven den naam** van den achtbaren heer

HELLEPUTTE,

onder nummer 1

Zulks is het EENIGSTE MIDDEL om voor **drie** *katholieke kandidaten te STEMMEN en het recht uit te putten welk de wet u vergunt.*

ONZE LIBERALEN

ten einde stemmen voor hunne lijst bij te winnen, hebben er den naam van M. CLAIKENS bijgevoegd, in hoedanigheid van plaatsvervangenden kandidaat.

De kiesdravers onzer tegenstrevers loopen de eene gemeente na de andere af, ten einde de kiezers over te halen voor M. Claikens te stemmen, die voorzeker de sterkste kandidaat der gansche liberale kliek is. Zij trachten aan de bewoners der buitengemeenten te doen opslikken dat, door ACHTER den naam van M. Claikens te stemmen, zij dezen laatsten als lid der Kamer kunnen doen kiezen.

Ehwel ! zulk is eene grove leugen, tegen dewelke het betaamt dat het kiezerskorps op zijne hoede zij

Alle stem uitgedrukt ACHTER den naam van een PLAATSVERVANGENDEN KANDIDAAT brengt geen voordeel aan dezen persoonlijk, maar wel aan de EFFECTIEVE KANDIDATEN der lijst.

In andere woorden, indien, dank de voorstelling der dissidentekandidatuur, een liberaal gekozen wordt, zal het M. Voncken zijn, die de eerste plaats bekleedt op de lijst der effectieve kandidaten.

Opdat M. Claikens hem zou kunnen vervangen, zou M. Voncken eerst zijn ontslag geven moeten.

Dat het kiezerskorps dit niet uit het oog verlieze !

Door te **werken** *en te* **stemmen** *voor den dissident zal men de zegepraal van den liberaal verzekeren.*

DE INBLAZER

der zoutelooze brieven, welke onze dissidente kandidaat zoo goedzakkig onderteekent, beschouwt als een eeretitel voor zijnen kandidaat dat hij van alle kandidatuur aangezien heeft tijdens de provinciale kiezingen van 1892, na den poll der Concordia.

En dan roept de inblazer uit : « Ziet eens welk voorbeeld van onderwerping aan de beslissingen der katholieke associatie mijn kandidaat in 1892 gegeven heeft. »

Wat praat, geachte lezers !

Om daar eens klaar in te zien, hebben wij de cijfers van den poll van 1892, opgezocht.

Ziehier :

MM.	V. DELVOIE	549
	E. VROONEN	321

Na den uitslag van dien poll, hadden wij wel den dissidenten kandidaat ten strijde willen zien trekken.

Hij zou van zijnen veldtocht teruggekeerd zijn, juist gelijk hij van de aanstaande wetgevende kiezingen zal terug keeren, dat is met eene onafmeetbare buis.

Met dit overgroot verschil nogtans : Tijdens de provinciale kiezingen van 1892, bestond het liberaal gevaar hoegenaamd niet. De strijd tusschen katholieken had enkel de waarde van eenen wettigen poll gehad, juist gelijk de wetgevende kiezingen van 1898 in ons arrondissement.

Doch de toestand is heden heel anders.

De aanbieding van eene dissidente kandidatuur te Tongeren zal voor onvermijdelijk gevolg hebben : de kiezing van eenen liberaal, het verlies van twee stemmen voor de katholieke meerderheid, misschien den val van het katholiek ministerie en zijne vervanging door een vrijmetselaars gouvernement.

Ziedaar feiten over dewelke de inblazer der zouteloore brieven door onzen dissidenten kandidaat onderteekend, wel zou doen eenige kleine uitleggingen te geven.

KIEZERS ! let wel op : de kieswet is veranderd !

Die **tweemaal** op hetzelfde kiesbulletijn stempelt, die maakt *vrijwillig* een **nietig** briefje.

M. Helleputte

de koene vlaamsche en katholieke strijder, die de eerste plaats bekleedt op onze verzoeningslijst, wordt hevig aangerand door twee bladen dezer stad.

Ziehier het antwoord dat hij hen ter inlassching zendt :

Heer Hoofdopsteller,

Het Algemeen Belang heeft zich met mij bezig gehouden in verscheidene artikelen, betrekkelijk de wetgevende kiezingen.

Tot heden toe heb ik mij onthouden u te schrijven opdat ik, tot het laatste oogenblik toe, de hoop gekoesterd had dat uwe vrienden, zich rekening gevende van het gevaar dat zij aan de katholieke partij en het land doen loopen, een der talrijke toenaderingsvoorstellen zouden aangenomen hebben, welke wij hun aangeboden hadden, ten einde den vrede in onze gelederen en de zegepraal aan ons vaandel te behouden.

Heden, dat de strijd officieel verklaard is, dat hij voor het kiezerskorps aangegaan is, heb ik den plicht de openbare denkwijze en uwe lezers, onder dewelke ik vrienden tel, in te lichten over de wijze op dewelke ik uwe uwe taktiek schat.

Gij verklaart dat ik niet bestreden ben : dat mijne herkiezing verzekerd is : dat de kandidatuur van M. Vroonen niet tegen mij, maar enkel tegen mijne collegas gericht is. Daardoor zoekt gij te doen gelooven dat uwe vrienden zonder vrees voor M. Vroonen kunnen stemmen.

Ik kan, ten geene prijze, aannemen dat gij alzoo mijne zaak van die mijner strijdgenooten afscheidt.

Ik bied mij met hun voor het kiezerskorps aan en vraag aan niemand eene uitzondering ten mijne voordeele te maken.

Indien dus de toestand welken gij mij wilt aandoen, de uitslag was van eene bijzondere toegenegenheid jegens mij, zou ik gedwongen zijn, alschoon mijne erkentenis daarover uitdrukkend, deze eer van de hand te wijzen.

Doch zulks ware al te onnoozel. Ik geef mij heel goed rekening der echte beweegredenen van den strijd die tegen onze lijst voortgezet wordt ; ik ken er den oorsprong alsook de inboezemers van en ik ben overtuigd dat mijn persoonlijke val zekeren onder hen ten minste zoo veel zou verblijden, als de val mijner achtbare ambtgenooten.

Inderdaad, het is noch op kwesties van grondbeginselen, noch op kwesties van programma, noch zelfs niet op de kwestie der inrichting van de partij dat wij bestreden worden.

De strijd welken men ons verklaart, heeft dit eigenaardig, betreurenswaardig karakter : hij wordt ingegeven door een persoonlijk gevoelen, door wrok die voldoening moet ontvangen.

Eene kleine groep heeft de verschrikkelijke verantwoordelijkheid op zich genomen de verkiezing van eenen politieken tegenstrever waarschijnlijk te maken, en die verkiezing zal misschien beslissen over de meerderheid in de Kamer !

In deze groep komen zoowel tegenstrevers van mijnen persoon als tegenstrevers mijner ambtgenooten voor. En de zegepraal, gezamentlijk vervolgd, moet aan eenieder toelaten er de vruchten van in te oogsten.

Dit alles zeg ik u, niet om mij er over te beklagen, maar omdat het mij niet kan bevallen door eene houding bedrogen te worden en ook omdat het een plicht voor mij is diegenen mijner vrienden in te lichten, welke uwe taktiek op den doolweg zou kunnen brengen. Te meer, uwe eigene manier van handelen logenstraft uwe woorden.

Gij raadt aan voor M. Vroonen te stemmen ; gij raadt zulks aan in naam der katholieke belangen en gij zegt daarenboven dat zulks zonder gevaar voor mij is.

Diegene die voor M. Vroonen stemt, verwaarloost een gedeelte van zijne kiesmacht. Indien alle katholieken naar uwen raad luisterden en voor M. Vroonen stemden, dan ware deze gekozen met twee liberalen.

Is het dat wat gij wilt ?

Indien enkel een gedeelte der katholieken voor M. Vroonen stemden, is de uitslag dusdanig dat de kansen, onze politieke tegenstrevers te zien kiezen, vermeerderen.

Want alzoo vermindert men het kiesquotiënt en alle vermindering van het kiesquotiënt is enkel voordeelig aan de partijen die de minderheid uitmaken.

Indien twee partijen A en B, de eene 18000 en de andere 1000 stemmen bekomden, indien er 3 zetels te toekennen zijn, zal de partij A alle zetels bekomen. Het kiescoëfficiënt is 4333.

Dat nu, ten midden der partij A een dissidente groep tot stand kome. Indien deze enkel 1001 stemmen bekomt, zal A er maar 11999 behouden. Het kieskwotiënt valt op 3999. B behaalt eenen zetel. A behoudt er maar 2 meer.

Deze 1001 stemmen, aan den dissident gegeven, hebben juist hetzelfde uitwerksel als de 334 stemmen meer aan de partij B gegeven, in de veronderstelling dat de partij A vereenigd blijft.

Onder oogpunt der katholieke belangen, is het gevaar zonneklaar, en dit is de veroordeeling van uwe gansche polemiek.

Blijft nu de kant der zaak die mij persoonlijk aangaat.

Het Algemeen Belang, in zijn nummer van 3 Maart laatsleden, eindigde een artikel met deze woorden : *Leve M. Helleputte ! Leve M. Vroonen.*

Dit scheen zeer vleiend voor mij, juist gelijk eenige lofredenen wegens u en hem welke gij ook mij wel hebt willen toesturen, doch die niet heel en gansch bekrachtigd geweest zijn, — ik beken het — door eenige onbeleefdheden, in andere artikels tegen mij gericht. In werkelijkheid is het eene strik aan mijne vrienden gespannen.

Degenen die zulks lezen, moeten gelooven dat het mogelijk is tenzelven tijd voor M. Vroonen en voor mij te stemmen. En dit is niet : de wet verbiedt het panacheeren : elk gepanacheerde kiesbrief is nietig, gij moet het weten.

De kreet : Leve M. Helleputte ! Leve M. Vroonen ! kan dus in de praktijk niet verwezenlijkt worden door eene stemming.

Men moet zich wel aan de wet onderwerpen.

Het is onmogelijk, als men voor M. Vroonen is, dat men tenzelven tijd voor M. Helleputte kan zijn — en omgekeerd ; men moet tusschen beide kiezen.